

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NATUUR IN OPSTAND

Een muzikaal sprookje

door

Marius Degeest

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.2116

*SUGGESTIES VOOR DECOR, PERSONAGES, INTRODUCTIE**DEKOR*

Eenvoudig decor met egale kleuren, op de achtergrond een wit laken of witte wand waarop met spuitbussen graffiti getekend kan worden.

PERSONAGES

Het aantal personages kan tot een onbeperkt aantal uitgebreid worden. Eveneens is het mogelijk om bepaalde spelers meer dan één rol toe te bedelen. Het aantal personages kan bovendien, afhankelijk van de keuze van de dansen (of het weglaten van bepaalde danspassages) aanzienlijk beperkt worden. Veel wordt overgelaten aan de creativiteit van de regisseur.

- KONING ZON: in geel geklede figuur (bij voorkeur blinkende stof), een stralenkrans rond het hoofd of een grote - kartonnen- knalgele zon op de buik, geel geschminkt
- ZONNESTRALEN: gelijkend op Koning Zon maar met kleinere zon
- MEESTER WIND: een 'bolle' figuur (verdikt met opblaasmateriaal of gekleed met opblaasbaar windjek) die voortdurend staat te blazen, rode wangen
- HEER REGEN : een stevige regenjas, laarzen, gieter, tuinslang, ... (natte haren)
- SNEEUWVORSTIN: ijzig witte lange jurk met punthoedje dat op ijspegel lijkt, wit geschminkt
- SNEEUWVLOKJES: korte witte jurkjes of t-shirt en short met witte kousenbroek en witte gympjes, wit geschminkt
- MENSEN : eerst in strandkledij en met allerlei strandaccessoires; later in gewone alledaagse kleding
- STERREN: zilverkleurige pakjes met sterretjes op, ofwel met grote ster op buik
- MOEDER NATUUR : gekleed in een wijde cape met helle natuurlijke kleuren (grasgroen, waterblauw, aardebruin, bloemrood, ... eventueel kunnen deze natuurelementen ook op de cape geschilderd worden)

INTRODUCTIE

Als intro kan een sfeervol muzikje gedraaid worden, bij voorkeur aansluitend bij 'weersomstandigheden'.

Het verdient aanbeveling om het stuk kort te laten aankondigen en van die gelegenheid gebruik te maken om

1

de voornaamste personages aan het publiek voor te stellen (de personages zijn nu éénmaal niet zo alledaags!).

Deze aankondiging kan bv. als volgt:

Dames en Heren, beste toeschouwers,

Vandaag laten wij u kennismaken met de wondere wereld van de natuurelementen. Zoals die in onze verbeelding en in die van de schrijver van het stuk, Marius Degeest, leeft.

Wij brengen u het sprookje van Koning Zon die op zekere dag de kracht niet meer heeft om te schijnen. Hoe dat komt en wat er met Koning Zon gebeurt, dat ga ik u niet verklappen.

Maar het belooft een boeiend stukje toneel te worden waarin de natuurelementen en de mensen een belangrijke rol spelen.

Ik wil u vooraf even voorstellen aan enkele personages:

Dit is Koning Zon en zijn Zonnestralen;

En dit is Heer Regen

en Meester Wind,

Daar komt de koude Sneeuwvorstin en haar Sneeuwvlokken;

Koning Zon, Heer Regen, Meester Wind en de Sneeuwvorstin zijn uiteraard de kinderen van Moeder Natuur;

En ook de echte sterren spelen vandaag mee.

En verder ook nog andere personages, maar die zult u wel herkennen.

Dan hou ik u nu niet langer in spanning en nodig ik u uit voor een dag in de natuur.

SCENE 1: Zonnestralen, Koning Zon

(Koning Zon en zijn Zonnestralen voeren een treurige dans op, geaccentueerd door de muziekeuze. Geel licht schijnt vanuit één of meerdere spots. De droevige gezichten en lusteloze bewegingen van de Zonnestralen spreken voor zichzelf. Op het einde van de dans steken zij hun armen in de lucht, hun handen hangen neer, zoals de takken van een treurwilg. De woorden van Koning Zon maken hun stemming zonneklaar:)

KONING ZON : Het heeft geen zin meer om te schijnen. Ons licht gaat uit.

(Het licht vervaagt.)

SCENE 2: Koning Zon, Zonnestralen, Meester Wind

(Geluid van stormwind en eventueel wind op de scène en in de zaal. Meester Wind komt ten tonele.)

MEESTER WIND *(spreekt met zware en plechtige stem)*: Woeh woeh waait de wind. Mijn longen lossen lucht *(blaast lucht uit)*.

(Hij ziet Koning Zon die met gebogen hoofd staat. Hij spreekt hem aan.)

Wat treurt mijn broer, Koning Zon? Waarom straalt zijn licht niet meer in ons hart?

KONING ZON : Uw broer, de zon, gaat langzaam dood, Meester Wind.

1

Mijn Stralen worden ziek. Hun licht dooft langzaam uit. Hun gele kleur wordt flets. Ik weet geen raad.

MEESTER WIND: Bent u ziek, Koning Zon? Te lang in de wind gestaan?

KONING ZON : U treft geen schuld, Meester Wind. Maar de mensen op de aarde ...

MEESTER WIND : de mensen op de aarde?

KONING ZON : Ja, de mensen op de aarde, waarvoor wij altijd hebben geschenen. Zij maken ons ziek.

ZONNESTRAAL 1: Ja, wij worden ziek van hun giftige stoffen.

ZONNESTRAAL 2: En van de uitlaatgassen van hun vliegtuigen, auto's en bromfietsen.

ZONNESTRAAL 3: Van hun lawaaierige raketten en ruimtetuigen.

ZONNESTRAAL 4: En van de giftige stoffen in hun spuitbussen.

ZONNESTRAAL 5: Ik kan niet meer. Ik ben ziek van de stralen uit hun gevaarlijke kerncentrales.

ZONNESTRAAL 6: En ze verbranden hun afval in de open lucht. Wat een stank!

KONING ZON (*vat het kernachtig samen*): Het maakt ons allemaal zo zwak.

(alle figuren laten het hoofd verslagen hangen en houden dit eventjes -voor de spanning- vol)

SCENE 3: Koning Zon, Zonnestrallen, Meester Wind, Heer Regen

(onder het geluid van kletsende regen komt Heer Regen het podium op, een -aan de waterkraan aangekoppelde?-tuinslang in de hand. Met een gieter of met de tuinslang maakt hij de zonnestrallen nat)

ZONNESTRAAL 1 : Wat krijgen we nu?

ZONNESTRAAL 2 : Hou op, dat is koud en nat!

ZONNESTRAAL 3: ah, wat is dat water vies.

ZONNESTRAAL 4: a weg, het is zomer. Als de zon schijnt, mag het niet regenen!

KONING ZON (*roept Heer Regen tot de orde*): eer Regen, hou daar onmiddellijk mee op. Waar is je fatsoen! Je regent toch niet als ik, Koning Zon, in de hemel sta!

HEER REGEN (*hij schudt de natte haren*): orry broer, Koning Zon, je hebt gelijk. Maar wat kan ik eraan doen?

KONING ZON : Je wolken wenen en wenen maar. Heer Regen, dat gaat te ver. Dit kan zo niet langer.

HEER REGEN : Ik weet het broer, maar het is mijn schuld niet. Het is de schuld van de mensen. De rook van hun vuren, het gif uit de schoorsteenpijpen en de uitlaatgassen doen mijn wolken wenen. Zonder dat ik daar opdracht toe geef.

KONING ZON : Je krijgt overal een slechte naam. Onlangs nog hoorde ik de bloemen klagen over je slecht water. Je regen is vies en vuil. Het lijkt wel modder.

HEER REGEN : Ik haat de mensen. Ik heb mijn water niet meer onder controle (*eventueel besprenkelt de tuinslang het publiek*).

MEESTER WIND : Maar ze klagen ook, broer Zon, over de zwakte van jouw stralen. Die zijn de laatste tijd flets en flauw geworden.

KONING ZON : Ik geef het toe. Ik voel me niet goed. Dit loopt slecht af. Slechte zonnestrallen, vies water, ruige wind, ...

HEER REGEN : Ik zeg het nog eens: het is allemaal de schuld van de mensen. Ze verpesten de lucht die de wolken inademen. En als het regent, valt al het gif weer op de aarde.

MEESTER WIND : En zo wordt de aarde ziek. Waarom laten de mensen onze Moeder Natuur niet met rust?

KONING ZON EN HEER REGEN : Ja, waarom laten de mensen Moeder Natuur niet met rust?